

Konfirmation

Vår Frälsares kyrka i Malmö den 21 maj 2017

Biskop Anders Arborelius ocd

(Predikan är nedskriven efter bandinspelning)

Kära konfirmander, ni längtar efter att få den Helige Ande. Om ni längtar efter den Helige Ande, så längtar Gud ännu mycket mer efter att ge er den Helige Ande i fullt mått. Han har skapat er som unika mästerverk. Men för att ni skall fungera som äkta mästerverk som utstrålar godhet, sanning, barmhärtighet och omtänksamhet, behöver ni den Helige Ande, så att ”maskineriet” fungerar.

Det gäller oss alla, kära bröder och systrar. Om vi vill leva ett gott liv i sanning, godhet och barmhärtighet, behöver vi Anden som hjälper oss att undgå all frestelse till själviskhet och synd. Här är det så mycket som lockar och drar oss åt olika håll. Om vi vill hålla kursen rätt, behöver vi en inre kompass som hjälper oss att ta ställning i livets alla valmöjligheter. Det gäller att välja inte bara det som är bra utan det som är bättre, ja, det som är bäst.

Ni, kära konfirmander, har kommit hit i dag för att få den gåva som skall göra det möjligt för er att leva ett äkta liv i Jesu efterföljd och bli hans ljus i denna värld. Mer än någonsin behöver vi dessa ljus i en värld som ofta tycks präglad av våld, förtryck och själviskhet. Därför är det så viktigt att ni tar emot Anden och låter Anden använda er för Guds rike.

När ni om en stund skall ta emot den Helige Ande, berör det oss alla, för som Kyrka, som Kristi gemenskap är vi ett i honom. Om en av oss öppnar sig lite mer för Gud, tar han eller hon med sig också de andra, för vi påverkar ständigt varandra till det bättre eller till det sämre. Det är viktigt att vi alla som är samlade här gemensamt försöker öppna oss.

Vad vill den Helige Ande göra av mitt liv? Var är det som det har hakat upp sig? Var är det som det inte riktigt fungerar? Hur kan jag frigöra något av den inre godhet och sanning som jag kan ge? Ibland är det bra att vi frågar oss själva om vad som är viktigast för oss. Är det att få eller att ge? I dag finns ett likhetstecken. Vi får den Helige Ande för att kunna ge allt det som den Helige Ande inspirerar oss till, så att vi blir uppfyllda och hjälper andra människor att leva ett gott, äkta liv. I Kyrkan skulle det vara så, att vi ständigt påverkar varandra att leva till Guds ära och sprida hans kärlek omkring oss. Då kan man säga om oss som man i Kyrkans begynnelse sade om de kristna: ”Se så mycket de älskar varandra”.

Därför vill jag fråga församlingen om ni älskar dessa konfirmander. Ja, blir svaret. Då kan ni konfirmander vara säkra på att församlingen kommer att hjälpa, stödja, uppmuntra och älska er. Påminn den om det om ni tycker att det är lite trögt ibland. Församlingen måste också göra någonting så att ni förstår att här är ni uppskattade, älskade och välkomna. Denna församling skall vara ert andliga hem. Här skall ni få tröst i svårigheter, hjälp när ni behöver det och ibland kanske en liten förmaning, när ni inte kommer så ofta till kyrkan.

Ja, kära bröder och systrar, vi måste lära oss att stödja varandra som kristna. Vi lever i ett individualistiskt samhällsklimat, där vi är väldigt inriktade på det som är bra för oss själva, det vi tycker om och det som är fördelaktigt för oss. Men livet blir oändligt mycket bättre och underbarare, om vi försöker se mer till de andras bästa, till det som kan göra andra lyckliga. Vi får ofta ett större eko av glädje inom oss, när vi lyckas förmedla det som är bättre eller bäst

till de andra. Det var så Jesus levde i tjänande, självutgivande kärlek. Vi är också kallade att leva på det sättet. Då behöver vi den Helige Ande som påminner oss, väcker oss, ruskar om oss och ger oss ny kraft och frimodighet i vår tro.

Konfirmationens sakrament skall också rusta er, kära konfirmander, till att ge vittnesbörd om Jesus, att för era jämnåriga peka på vad tron kan innebära. Det är inte alltid lätt att hitta rätta ord för att peka på vad tron betyder för er, för det religiösa språket förstår man inte riktigt mer. Därför är det viktigt att ni utifrån ert eget hjärta berättar om vad Jesus Kristus betyder för er, vad den Helige Ande kan göra i era liv.

I vår tid är man mycket öppen för personliga vittnesbörd om vad Gud kan betyda i våra liv. När jag träffar människor som vill bli katoliker frågar jag dem ibland hur kommer det sig att de hittade vägen till kyrkan. Det är ofta de har mött människor som har kunnat förmedla tron på ett alldagligt men också omvälvande sätt. De har talat om vad Jesus betyder för dem och varför de går i kyrkan. De små alldagliga mötena är mycket viktiga i skolan, på arbetsplatsen och bland grannar och kompisar. De flesta människor skulle aldrig komma på tanken att sätta sin fot i en kyrka, kanske ännu mindre i en katolsk kyrka. Men vi katoliker finns överallt. Vi kan liksom underminera okunnigheten om tron och sprida evangeliet i små doser. Så alldagligt är det i Kyrkans historia att tron förs vidare från människa till människa, speciellt i svåra situationer. Många av er som har kommit till Sverige som katoliker har erfaren svårigheter och förföljelser i era hemländer. Just i svårigheter, nöd och lidande stärks vi i vår tro och tillit till Jesus.

Kom alltid ihåg, kära konfirmander, att när livet är svårt, när ni känner er ensamma och övergivna och kanske svikna, finns alltid Jesus Kristus vid er sida. Han kan inte överge er. Vi säger ibland att det enda Gud inte kan, det är att överge och svika oss. Den Allsmäktige kan inte göra det. Därför är det viktigt för oss att komma ihåg att när livet är tungt och svårt, finns han vid vår sida. Det är den Helige Andes uppgift att påminna oss om detta, så att vi inte går in i förtvivlan och depression och känner oss utanför. Livet är inte alltid lätt. Det kan finnas mobbning och utstötningstendenser i skolan och i klassen. Tänk efter när någon kan behöva ditt stöd. I din krets finns det nästan alltid någon som riskerar att hamna utanför, någon som man inte riktigt släpper in och bryr sig om. Då är det din uppgift att bli ett ljus, en hjälp till den som kanske annars hamnar helt utanför i kylan. Det gäller oss alla. På arbetsplatser och i andra sammanhang är det så lätt att någon hamnar utanför och inte får vara med.

Kära bröder och systrar, när ni firar denna konfirmation är det för hela församlingen något stort och viktigt. Jag vill tacka er alla, föräldrar, faddrar, anhöriga, präster och alla ni som har bidragit till att hjälpa dessa unga att ta ställning i dag. Ni har betytt mycket mer än ni själva kan förstå för att de unga i dag skall ta detta viktiga steg. Vi påverkar alla varandra till det bättre eller till det sämre, och då är det bättre att påverka till det bättre. I kyrkan förmedlar vi det som är större än oss själva till varandra. Vi förmedlar Guds kärlek, sanning och barmhärtighet till varandra på många olika sätt. Jag vill tacka hela församlingen för att ni på ett eller annat sätt har bidragit till att dessa unga tar ställning i dag. Nu, kära konfirmander, är det er tur att hjälpa andra. Genom detta sakrament blir ni också rustade att sprida det som är sant, gott och äkta till människor omkring er. Fler än ni anar väntar på er för att få en aning om vem Jesus är, vad Kyrkan är och vad tron är. Låt oss i dag tacka Gud för dessa unga människor. Bed för dem att de får Guds hjälp att gå vidare i sitt liv, så att Jesus Kristus genom dem blir mer och mer älskad, tillbedd och tjänad.